

stillede, fuldendt en Daareanstalt i Jylland, men den kan ingenlunde afhjælpe den Trang, som høves til en lignende Anstalt for Døstifterne, thi deels er den kun beregnet paa et saadant Antal, som kan antages altid at ville komme ind fra selve Jylland, naar først Anstalten kommer rigtig i Gang, og deels medføre de Bestemmelser, som ere givne for dens Benyttelse, at man, selv om der var Plads i denne Anstalt, ikke uden store Opoffrelser kan faae Affindige fra de andre Dele af Kongeriget anbragt i samme; navnlig kan man ikke tænke paa, vidhen at sende saadanne Affindige, som ere fattige. I Placaten af 13de October 1847 er det fastsat, for den nævnte Helbredelsesanstalt, at fattige Affindige fra Jylland kunne blive anbragte sammesteds for den ringe Betaling af 50 Rbd. om Aaret, men, naar der i denne Anstalt modtages Affindige fra andre Dele af Riget end fra Jylland, saa skulle samtlige med deres Ophold i Anstalten og med denne Anstalts Vedligeholdelse o. s. v. forbundne Omkostninger indbefattes i den Bestatning, som erlægges for saadanne Affindige. Det er saaledes blevet erkendt for en Nødvendighed, at man maatte have en egen Helbredelsesanstalt for Affindige fra Døstifterne. Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremlægge, indeholder de fornødne foreløbige Bestemmelser herom, og man har derved i det Væsentlige holdt sig til de Grundsætninger, som indeholdes i den tidligere, ved Provindsstaaenderne omhandlede Placat af 13de October 1847. Den første Paragraph gaaer ud paa, at der skal oprettes en saadan Helbredelsesanstalt for Sindssvage i Døstifterne for et Antal af 120, og at denne Anstalt desuden skal bygges saaledes, at den senere kan sættes i Forbindelse med et Opholdssted for uhelbredelige Sindssvage. Naar man paa eengang vilde bygge Anstalten saaledes, at den baade blev en Helbredelsesanstalt for dem, som kunne helbredes, og et Opholdssted for Uhelbredelige, saa vilde det medføre saa store Bekostninger, at det vilde være en for trykkende Byrde, og man har derfor troet, at man foreløbigt maatte indskrænke sig til Helbredelsesanstalten som det Vigtigste og meest Paatrængende, idet man, hvad de Uhelbredelige angaaer, midlertidig

maatte hjælpe sig med de Daareanstalter, som høves i forskjellige Dele af Landet. Den anden Paragraph omhandler, hvorledes Pengene til Oprettelsen af denne Anstalt skulle tilveiebringes. Man har i saa Henseende troet at maatte gaae den samme Vej, som blev fulgt i 1847 med Hensyn til Anstalten i Jylland, nemlig, at Pengene forskydes af den kongelige Kasse og igen vederlægges ved Bidrag, som opkræves fra Døstifterne. I Placaten for Jylland var der allerede angivet et vist Aaremaal, i hvilket den Sum, som blev forskudt af den kongelige Kasse, igjen skulde tilbagebetales, men da man endnu ikke har noget Overflag over, hvor meget Anstalten vil koste, saa har man troet det rigtigt, ikke at fastsætte det Tidrum, inden hvilket de medgaaende Omkostninger igjen skulde indbetales i den kongelige Kasse. Det er nemlig bemærket fra Sundhedscollegiets Side, saavel som ogsaa af den Architect, til hvem man har henvendt sig, at man ikke kunde gjøre et nogenlunde nøagtigt Overflag over Omkostningerne, før man havde Byggegrund, da dennes Befæfning kunde have en meget stor Indflydelse paa Omkostningerne. Hvad angaaer Principet for Omkostningernes Fordeling, da er det ganske det samme, som man har fulgt med Hensyn til den jydde Anstalt, idet man nemlig har meent at maatte fordele det hele Beløb mellem Kjøbstæderne og Landet efter Folketallet. Naar man lægger den sidste Folketælling til Grund, saa kommer der $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne paa Kjøbstæderne, og $\frac{2}{3}$ paa Amtsrepartitionssfondet; dog blive i saa Fuld til Kjøbstæderne ikke at henregne de bornholmske, paa Grund af det særlige Forhold, at disse Kjøbstæder bidrage til Amtsrepartitionssfondet. Af denne Grund, ligesom ogsaa fordi Hartornet er anderledes fordeelt paa Bornholm end i det øvrige Danmark, har jeg troet, foreløbigt at maatte affondre Bornholms Andeel, og det er Marsagen til, at jeg har foreslaaet, at af de $\frac{2}{3}$, som falde paa Landet, først skulde udfondres $\frac{1}{2}$, der skulde betales af Bornholm, medens de øvrige $\frac{1}{2}$ skulde fordeles paa de forskjellige Amtsrepartitionssfonds efter det under hvert af dem hørende Hartorn. Ved Behandlingen af denne Sag er det taget under Overveelse, om